

Nota Sociale Basis fase 2

Zeer gewaardeerde gemeenteraadsleden, burgemeester en wethouders,

13 maart 2023

Als deze nota het **fundament** moet vormen voor beleidsthema's over de sociale basis, is het een **zwakke constructie**.

'Niet aardbevingsbestendig' en zeker niet houdbaar in een samenleving die moet leren omgaan met diversiteit in achtergrond en leefstijl en veel onzekere factoren.

Collectief terug naar wijk/dorpsgemeenschappen waar 'mensen elkaar allemaal kennen, samen zinvolle en leuke dingen doen, elkaar helpen en zich thuis en thuis voelen', lijkt ons een illusie.

Een mooie illusie misschien, maar in ieder geval niet aansluitend op de leefwereld van de verschillende inwoners die onze gemeente Groningen rijk is.

Je kunt mensen niet dicteren hoe ze horen te leven, laat staan hoe ze gezond en gelukkig moeten worden. Eén standaard-formule voor iedereen voldoet niet.

Deze beperkte visie op inwoners en hun aandachtspunten en behoeften zijn een logisch gevolg van de **selectieve** wijze waarop de ontwerpers van deze nota zich hebben laten informeren. Bijna uitsluitend via vaste en deels verouderde structuren van georganiseerd vrijwilligerswerk, bewonersorganisaties, dorpsverenigingen en buurtoverleggen.

Hoe representatief zijn deze constructies nog? **Veel inwoners van onze gevarieerde gemeente blijven zo uit beeld.**

Ik denk even aan studenten, werkende tweeverdieners, mensen met een andere culturele achtergrond, veel jongeren, vluchtelingen en andere nieuwkomers, de trekvogels...

En mensen met een handicap/beperking/chronische ziekte. Ook compleet afwezig. Behalve dan als object van mantelzorg en sociaal werk, te begeleiden vrijwilligers 'met een rugzakje' en veroorzakers van overlast en onveiligheid.

Als Werkgroep Toegankelijk Groningen zijn we niet betrokken.

Ja, 5 over 12 hebben we één keer mee mogen lezen, maar dat is niet wat wij verstaan onder meedenken en betrokken worden.

Met onze kritische opmerkingen is dan ook nauwelijks iets gedaan.

We moeten maar tevreden zijn met de goede bedoelingen:

'Samen maken we Groningen. Een gemeente waar iedereen mee kan doen...

Met 'iedereen' bedoelen we ook echt iedereen. Elke Groninger verdient een sociaal netwerk, waarbinnen hij of zij zich thuis voelt en waarop diegene kan terugvallen wanneer dat nodig is.

Ongeacht leeftijd, inkomen of opleiding. Ook als je minder gezond bent. Ook als je te maken hebt met een beperking. Voor iedereen is het prettig om het gevoel te hebben erbij te horen, deel uit te maken van een gemeenschap en er daarin toe te doen'.

Aan idealen geen gebrek in deze nota.

Maar dat is niet de realiteit waarin we leven!

Het gevaar van **uitgaan** van een **Inclusieve samenleving**, is dat je niet ziet wat er nog voor werk verzet moet worden om die ideale toestand enigszins te benaderen.

De werkelijkheid is nu dat je als inwoner met een handicap/beperking meestal geen passende sport kunt vinden in je eigen buurt, niet mee kunt doen aan allerlei wijkactiviteiten, waarschijnlijk niet eens bij je burens op bezoek kunt, inclusief onderwijs dichtbij huis niet te realiseren is, je eigen buurthuis (deels) ontoegankelijk is en zo kunnen we doorgaan.

Het toeval wil dat de **Uitvoeringsagenda van Toegankelijk Groningen** net aan de Raad aangeboden is.

Daar valt te lezen hoe gemeente-medewerkers met wat hulp van de WTG hard bezig zijn om op alle fronten de toegankelijkheid te verbeteren. Maar dat is nog een heel traject dat vaak met bewustwording moet beginnen: beseffen hoe de vanzelfsprekende inrichting van onze samenleving mensen met een beperking makkelijk 'vergeet'.

Het is mooi om dromen en een horizon te hebben.

Dan weet je als Gemeente de koers die je wilt varen.

Maar verwar die dromen niet met de werkelijkheid. **Willen meedoen wordt geregeld beperkt door niet kunnen.**

En dan nog: **kunnen meedoen betekent lang niet altijd dat burgers daarvoor kiezen.** Althans niet in de vorm die daarvoor door de overheid geselecteerd is.

Je kunt als overheid beter oren en ogen open houden voor de diversiteit en de creativiteit van je burgers.

Samen maken wij onze gemeente Groningen. Ja!

Maar dat is iets anders dan verwachten dat iedereen meedoet met een van boven opgelegde structuur.

Daarom is het verstandig om voor de sociale basis een **breed gedragen en levende discussie** te starten. Die recht doet aan de verschillende bewoners van onze gemeente en hun bijzondere kwaliteiten en capaciteiten.

Natuurlijk moet je dorpen en wijken koesteren waar dat de gewenste schaalgrootte is, maar mensen hebben ook andere sociale verbanden en potentiële steunsystemen. Het zou jammer zijn om die buiten beeld te laten.

In de 'doorgaande dialoog' vinden we zo'n open benadering niet terug. Die loopt stug verder op het spoor van dorp/wijk en verouderde structuren.

Dat vinden we een gemiste kans.

De Werkgroep Toegankelijk Groningen doet graag mee, als brede netwerkbeweging.

Het is vervelend dat wij als hardnekkige positivo's nu zo'n kritische brief moeten schrijven.

Dat is niet de manier waarop we normaal gesproken werken. Zoals in de uitvoeringsagenda van Toegankelijk Groningen te lezen is, doen we dat liever samen en in constructief overleg met gemeentemedewerkers en medeburgers.

Maar daar moeten we wel de kans voor krijgen.

Vriendelijke groet,

Herman in 't Veen

Marlieke

WERKGROEP TOEGANKELIJK GRONINGEN